Raad van State

200708350/1.
Datum uitspraak: 31 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/8281 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 29 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 oktober 2007, verzonden op 1 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

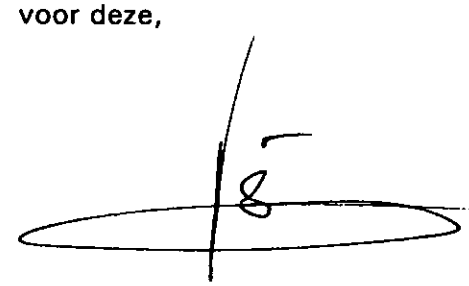
w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2008

91-566.
Verzonden: 31 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 07/8281
V-nummer

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. J van Veelen - de Hoop, advocaat te Rotterdam,

tegen: **de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister van Justitie**, verweerder,
gemachtigde mr. F. Boone.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op en van Sierraleoonse nationaliteit, verblijft naar eigen zeggen sinds 23 april 2002 als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in Nederland. Op 6 mei 2002 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Bij besluit van 4 september 2002 is eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d, van de Vw 2000, geldig van 6 mei 2002 tot 6 mei 2005. Op 28 april 2005 heeft eiser een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 aangevraagd. Op 2 mei 2006 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Op 13 juni 2006 heeft eiser zijn zienswijze hierop naar voren gebracht. Bij besluit van 25 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2 Op 22 februari 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 27 maart 2007. Verweerder heeft op 10 juli 2007 een verweerschrift ingediend.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 7 augustus 2007. Ter zitting is verschenen eiser in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Tevens is verschenen L. Bah, tolk.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 33, onder a, van de Vw 2000, is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

1.2 Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000, kan de aanvraag als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder e, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afloopt een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet. Gelet op de aanvraagdatum van de verblijfsvergunning ex artikel 28 van de Vw 2000, is het artikel zoals dit gold voor 1 januari 2007 van toepassing.

1.3 Ingevolge artikel 32, eerste lid aanhef en onder c, van de Vw 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging worden afgewezen indien de grond voor verlening als bedoeld in artikel 29 is komen te vervallen.

1.4 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:
a. die verdragsvluchteling is;
b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

1.5 Ingevolge artikel 31, eerste lid van de Vw 2000 wordt een aanvraag als vorenbedoeld afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gebaseerd op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

1.6 Ingevolge het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

1.7 Artikel 31, tweede lid, aanhef, en onder f van de Vw 2000, bepaalt dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2 Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen omdat de grond voor verlening van de aan hem verleende verblijfsvergunning is komen te vervallen. Bij brief van 16 september 2002 heeft verweerder de Tweede Kamer bericht dat het categoriale beschermingsbeleid ten aanzien van Sierra Leone is beëindigd. Verweerder heeft vervolgens beoordeeld of eiser in aanmerking komt voor vergunningverlening op een van de andere gronden van artikel 29 van de Vw 2000, zowel ten tijde van de asielaanvraag, als ten tijde van het niet verlengen van zijn vergunning. Verweerder stelt zich op het standpunt dat geen recht op toelating bestaat op grond van het eerste lid van artikel 31 van de Vw 2000 in samenhang met het tweede lid, aanhef en onder f van dat artikel. Verweerder legt hieraan ten grondslag dat het relaas van eiser niet geloofwaardig is.

3.1 Eiser heeft aan zijn asielaanvraag - kort weergegeven – ten grondslag gelegd dat de rebellen een aanval op zijn dorp hebben gepleegd. Bij deze aanval is zijn vader gedood en

hijzelf meegenomen naar het rebellenkamp en aldaar een tijdlang vastgehouden. Eiser is gedwongen werkzaamheden voor de rebellen uit te voeren. Tijdens een van deze werkzaamheden is hij ontsnapt. Eiser heeft Sierra Leone per schip verlaten.

3.2 Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Hij voert daartoe onder meer aan dat hij als gevolg van spanningen niet in staat is geweest gedetailleerde verklaringen af te leggen over zijn reis. Eiser stelt dat hij consistente verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijf bij de rebellen. Het kan hem niet worden verweten dat hij geen concrete data kan geven. Op het platteland van Afrika wordt weinig belang gehecht aan data. Bovendien was eiser destijds nog jong en heeft hij traumatische ervaringen. Tijdens zijn verblijf bij de rebellen is eiser mishandeld, zowel geestelijk als lichamelijk. Eiser beroept zich op de verklaring van zijn huisarts van 27 september 2006. Eiser stelt dat de klachten moeilijk kunnen worden gediagnosticeerd. Hij kan hier niet goed over praten en acht daarom een onderzoek door het Bureau Medische Advisering (BMA) noodzakelijk. De situatie in Sierra Leone was ten tijde van het aflopen van de verleende verblijfsvergunning uiterst fragiel, getuige de informatie van het ERIN newsreport van juli 2005. De situatie is te onzeker voor terugkeer naar Sierra Leone, vooral omdat hij daar geen familie heeft en hij bang is voor de reactie van de burgerbevolking vanwege zijn verblijf bij de rebellen. Eiser stelt dat in het binnenland waar hij woonde weinig regeringssoldaten zijn die bescherming kunnen bieden. Voorts stelt eiser dat van hem niet gevergd kan worden om terug te keren naar Sierra Leone vanwege zijn traumatiserende ervaringen, met name de dood van zijn vader. Het categoriale beschermingsbeleid is naar zijn mening te vroeg beëindigd.

3.3 Ter zitting is door de gemachtigde van eiser aangevoerd dat verweerder een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd door toepassing te geven aan artikel 31, tweede lid aanhef en onder f van de Vw 2000. Bij binnenkomst in Nederland is eiser immers een vergunning op de d-grond verleend. Eiser acht het in strijd met het vertrouwensbeginsel om dan nu nog het ontbreken van reisdocumenten tegen te werpen en het asielrelaas ongeloofwaardig te achten. De beroepsgrond inzake de d-grond is ingetrokken.

4.1 Ten aanzien van de stelling van eiser dat hem ten onrechte een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is onthouden, overweegt de rechtbank het volgende.

4.2.1 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de omstandigheid dat eiser geen (reis)documenten, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000, heeft overgelegd terecht betrokken bij de beoordeling van de asielaanvraag van eiser.

4.2.2 De rechtbank stelt vast dat ten tijde van binnenkomst van eiser in Nederland ten aanzien van Sierra Leone een categoriaal beschermingsbeleid gold. Op grond daarvan is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning op de d-grond. Conform de toetsingswijze van verweerder zoals uiteengezet in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 28 maart 2002 (JV 2002, 153) wordt, ingeval van vergunningverlening op de d-grond, de vraag of eiser bij binnenkomst aanspraak kon maken op vergunningverlening op de a, b of c grond van artikel 29, eerste lid van de Vw 2000 beoordeeld bij de eventuele intrekking of bij het niet verlengen van de verleende vergunning.

4.2.3 De in dit geval uitgevoerde beoordeling is conform deze werkwijze verricht. Verweerder heeft alsnog beoordeeld of eiser destijds, bij binnenkomst, in aanmerking zou

zijn gekomen voor vergunning verlening op een van de overige gronden van artikel 29, eerste lid van de Vw 2000. In dat kader komt verweerder het recht toe om eveneens een oordeel te geven over de vraag of eiser kan worden verweten geen documenten te hebben overgelegd en over de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over de reisroute en het asielrelaas. Eiser kan verondersteld worden bekend te zijn met de toetsingwijze van verweerder nu die in de jurisprudentie uitvoerig aan de orde is gekomen.

4.2.4 Verweerder heeft artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser tegengeworpen. Ingevolge de uitspraak van de Afdeling van 27 januari 2003 (AB 2003, 286) behoort de toepassing van voornoemd artikel tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan de rechtbank die beoordeling slechts terughoudend toetsen. Niet in geschil is dat eiser geen documenten heeft overgelegd. Verweerder heeft enkel het ontbreken van reisdocumenten tegengeworpen.

4.2.5 In paragraaf C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 is – voor zover thans van belang – vermeld dat in het geval een vreemdeling geen documenten inzake de reisroute overlegt, maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, hij blijk geeft van de wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te kloppen kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten inzake de reisroute niet aan de vreemdeling is toe te rekenen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute. Volgens verweerder mag van eiser in alle redelijkheid worden verwacht dat hij informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken als de naam van de boot, de kleur van de boot en onder welke vlag de boot voer, temeer nu eiser in het gehoor van 5 september 2006 heeft verklaard dat het schip veel lichten had. Eiser is hier niet toe in staat gebleken. Eiser heeft daar tegenin gebracht dat hij als verstekeling geen reisdocumenten in zijn bezit heeft gehad. Eiser is in het donker aan boord gegaan, heeft de gehele reis in een afgesloten ruimte verbleven en heeft het schip ook in het donker verlaten. Daarnaast verkeerde eiser tijdens zijn vlucht in doodsangst. De rechtbank is van oordeel dat ook indien wordt aangenomen dat eiser zijn reis als verstekeling heeft gemaakt, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser onvoldoende gedetailleerde en verifieerbare informatie over zijn reisroute heeft gegeven. Daarbij neemt de rechtbank mede in aanmerking dat mag worden aangenomen dat het schip, dan wel de haven voldoende verlicht waren. Voor de stelling van eiser dat het ontbreken van deze informatie is toe te schrijven aan zijn psychische gesteldheid ziet de rechtbank geen aanleiding. De verklaring van de huisarts M. Hol van 27 september 2006 die eiser heeft overgelegd, biedt daarvoor evenmin aanknopingspunten.

4.2.6 Het voorgaande heeft tot gevolg dat in het relaas van eiser geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Dit betekent dat van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht moet uitgaan om als geloofwaardig aangemerkt te kunnen worden.

4.2.7 Verweerder heeft zich omtrent het asielrelaas van eiser op het standpunt gesteld dat eiser vage, summiere en vreemde verklaringen heeft afgelegd. Zo heeft eiser niet aan kunnen geven in welk jaar of op welke datum de aanval van de rebellen zou hebben plaatsgevonden. Bij deze aanval is naar zijn zeggen zijn vader in huis vastgebonden en het huis in brand gestoken. Ook over zijn verblijf bij de rebellen heeft eiser nauwelijks concrete informatie gegeven. Hij weet niet hoe lang hij bij de rebellen is gebleven, met hoeveel personen zij waren of hun namen. De verklaring die eiser heeft gegeven, dat data in Afrika

minder belangrijk zijn en dat hij tijdens zijn verblijf bij de rebellen het besef van tijd verloren is geraakt, is naar mening van verweerder onvoldoende nu eiser, blijkens zijn relaas, wel enig besef van jaren/tijd heeft en derhalve op zijn minst een schattig had kunnen geven van de periode die eiser bij de rebellen heeft verbleven. In elk geval biedt dit een onvoldoende verklaring voor de aanvang van de gestelde gebeurtenissen, die eiser zelfs niet bij benadering in de tijd kan plaatsen. Tot slot heeft eiser geen afdoende verklaring gegeven voor de gestelde – eenvoudige – wijze van ontsnappen. De rechtbank is, gelet op het voorgaande, van oordeel dat hetgeen eiser in beroep heeft aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft het relaas van eiser dan ook ongeloofwaardig mogen achten. Onder verwijzing naar overweging 4.2.5 overweegt de rechtbank dat door eiser niet aannemelijk is gemaakt dat er medische redenen ten grondslag liggen aan het gebrek aan informatie.

4.2.8 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft. Dit oordeel geldt zowel voor de situatie ten tijde van de indiening van de asielaanvraag in 2002 als ten tijde van het bestreden besluit. Verweerder heeft derhalve terecht besloten tot onthouding van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

4.3 Hetgeen eiser heeft aangevoerd biedt geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat eiser geen specifieke, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt op grond waarvan geoordeeld zou dienen te worden dat hij destijds, dan wel thans, bij gedwongen terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico liep of loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij uitzetting dreigt derhalve geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Verweerder heeft dan ook terecht geen grond aanwezig geacht voor verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

4.3.2 Eiser heeft zich in dit kader tevens beroepen op traumatische ervaringen. Voor zover eiser daarmee betoogt dat het op medische gronden niet verantwoord is voor hem om terug te keren naar Sierra Leone, overweegt de rechtbank dat dit beroep alleen opgaat indien sprake is van een situatie waarin bij het uitblijven van medische behandeling in het land van herkomst een medische noodsituatie ontstaat. Eiser heeft dit niet aannemelijk gemaakt. Uit de overgelegde verklaring van de huisarts van 27 september 2006 is op te maken dat de huisarts behalve slaapproblemen niet bekend is met psychische klachten van eiser. Niet gebleken is dat eiser elders onder medische behandeling is. Verweerder heeft dan ook geen aanleiding hoeven zien voor het inschakelen van het BMA om advies uit te brengen.

4.4 Evenmin is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van het vertrek van eiser uit het land van herkomst. Daartoe wordt overwogen dat eiser zich heeft beroepen op het traumatabeleid, met name vanwege de dood van zijn vader. Voorwaarde voor de toepassing van het traumatabeleid is evenwel dat de gestelde gebeurtenissen aannemelijk moeten zijn. Daaraan is in dit geval niet voldaan nu verweerder het relaas ongeloofwaardig heeft mogen achten. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000.

5 Het beroep is derhalve ongegrond.

6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, rechter, en door deze en mr. I.M.L.J. Spierings, griffier, ondertekend.

De griffier, De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op: - 1 NOV. 2007

Rechtbank 's-Gravenhage BESTUURSRECHT

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage
wnd

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELEN – DE HOOP

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Fax 070 – 365 13 80

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
29 NOV 2007
ZAAKNR. 8350
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

Naam	:
Voornamen	:
Geboortedatum	:
Nationaliteit	: Sierraleonees
Verblijfplaats	:
Beslissing waarvan beroep	: Rechtbank Rotterdam, AWB 07/8281
Verzonden d.d.	: 1 november 2007
Kenmerk	: 0205.06.2034
CRV -nummer	:

te dezer zake woonplaats kiezende te 3039 KG Rotterdam aan de Bentincklaan 23, ten kantore van de advocaat en procureur Mr J. van Veelen – de Hoop, die verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd (productie 1);

Appellant heeft op 22 februari 2007 beroep ingesteld tegen de beschikking van 25 januari 2007. Bij uitspraak van 29 oktober 2007, verzonden op 1 november 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Rotterdam, het beroep ongegrond verklaard (productie 2).
Appellant is het niet eens met deze uitspraak en stelt hiertegen hoger beroep in.

Appellant wenst de navolgende grieven naar voren te brengen:

Grief 1:

Appellant is van mening dat de rechtbank een onjuiste toetsingsmaatstaf heeft gehanteerd, nu de aanvraag van appellant tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel werd afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en sub f van de Vw 2000. Appellant is van mening dat de Rechtbank ten onrechte onder 4.2.5 heeft geconcludeerd dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser onvoldoende gedetailleerde en verifieerbare informatie over zijn reisroute heeft gegeven. Appellant dat de Rechtbank heeft miskend dat aan verstekelingen over het algemeen geen informatie wordt verstrekt over de reisroute, de naam van het schip of de vlag waaronder het schip zou varen. Appellant meent voorts dat de Rechtbank ten onrechte voorbij gegaan is aan zijn psychische gesteldheid.

Grief 2:

Appellant is van mening dat de Rechtbank ten onrechte onder 4.2.7 concludeert dat hetgeen eiser in beroep heeft aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Ten onrechte is de Rechtbank van oordeel dat verweerder het relaas van eiser ongeloofwaardig heeft mogen achten. Appellant meent dat de Rechtbank heeft miskent dat in de

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELEN – DE HOOP

belevingswereld van appellant tijd geen enkele rol speelt. Appellant meent dat ten onrechte zijn asielrelaas is beoordeeld naar Nederlandse maatstaven zowel kwa beleving van tijd als naar de wijze waarop Appellant heeft kunnen ontsnappen.

Grief 3:

Appellant meent dat de Rechtbank ten onrechte onder 4.3 concludeert dat bij terugzending er geen schending van artikel 3 EVRM dreigt. Eiser meent dat door de rechtbank is miskent dat er wel degelijk een schending van artikel 3 EVRM dreigt van de zijde van de ex-rebellen dan wel van de zijde van de bevolking.

Grief 4:

Appellant is voorts van mening dat de Rechtbank onder 4.4 ten onrechte concludeert dat verweerder het relaas, waaronder de gewelddadige dood van de vader van appellant, ongeloofwaardig heeft kunnen achten en dat verweerder zich derhalve in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000.

Appellant is van mening dat de bestreden uitspraak op voornoemde grieven wegens in strijd zijn met het zorgvuldigheid- en motiveringsbeginsel, alsmede in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling, de rechtsbescherming in algemene zin niet in stand kan blijven.

REDENEN WAAROM

Appellant u verzoekt de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Rotterdam, d.d. 1 november 2007 te vernietigen en het beroep gegrond te verklaren, alsmede verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Kopie van dit beroepschrift heb ik gelijktijdig doen toekomen aan verweerder.

Rotterdam, 29 november 2007

Advocaat/gemachtigde

mr.J. van Veelen de Hoop